

den europæiske arrestordre og overgivelsesprocedurerne mellem den Europæiske Unions medlemsstater, jf. Folketingstidende 2001-2002, Tillæg A, spalte 5277-5310.

Udkastet til rammeafgørelse om indefrysning af formuegoder eller bevismateriale indeholder på en række punkter bestemmelser, der nødvendiggør ændringer af dansk lovgivning.

Danmarks medvirken til Rådets vedtagelse af rammeafgørelsen forudsætter derfor Folketingets forudgående samtykke, jf. grundlovens § 19, stk. 1.

På den baggrund fastholdt Danmark på rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 28. februar 2002, hvor der blev opnået politisk enighed om udkastet til rammeafgørelse, et parlamentarisk forbehold over for udkastet til rammeafgørelse.

Det græske formandskab sigter mod, at udkastet til rammeafgørelse vil kunne vedtages på et rådsmøde under græsk formandskab i løbet af første halvår af 2003, og formålet med beslutningsforslaget er at gøre det muligt for Danmark at hæve det parlamentariske forbehold og medvirke til vedtagelsen af rammeafgørelsen.

Lovforslag med henblik på rammeafgørelsens gennemførelse i dansk ret vil i givet fald kunne fremsættes i løbet af en senere folketingssamling.

2. Forslagets hovedpunkter

Formålet med udkastet til rammeafgørelse om indefrysning af formuegoder eller bevismateriale – d.v.s. den midlertidige fratagelse af rådigheden herover - er at forenkle og effektivisere procedurerne i forbindelse med indefrysning af formuegoder eller bevismidler i udlandet som led i retsforfølgning af strafbare forhold, således at en kendelse om beslaglæggelse af f.eks. bevismateriale, hurtigt kan fuldbyrdes i det land, hvor bevismaterialet befinder sig.

Procedurerne i forbindelse med fuldbyrdelse af en retsafgørelse i udlandet er komplicerede, og det tager ofte meget lang tid at få en afgørelse om f.eks. beslaglæggelse af et formuegode gennemført i udlandet. Dette indebærer risiko for, at formålet med beslaglæggelsen forspildes, og at mulighederne for at sikre et bevismiddel med henblik på strafforfølgning eller strafbart udbytte med henblik på konfiskation forringes.

I konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Tampere i oktober måned 1999 er det forudsat, at princippet om gensidig anerkendelse også bør gælde kendelser afsagt under straffesagens forberedelse, især når det giver de kompetente myndigheder mulighed for hurtigt at sikre bevismateriale og beslaglægge

aktiver, der let kan flyttes. Udarbejdelsen af EU-regler om gensidig anerkendelse af og fuldbyrdelse af retsafgørelser om indefrysning af formuegoder eller bevismidler er i øvrigt blevet fremskyndet på baggrund af terrorangrebene i USA den 11. september 2001 og som led i bestræbelserne på at styrke indsatsen over for finansiering af terrorisme.

De forenklede procedurer vil endvidere kunne medvirke til, at varetægtsfængslingsperioder i visse tilfælde vil kunne forkortes, fordi bevismidler og formodet strafbart udbytte hurtigere kan indefrysnes, og behovet for at varetægtsfængsle en mistænkt på grundlag af en antagelse om, at den pågældende vil bortskaffe bevismateriale, derved hurtigere vil ophøre.

Udkastet til rammeafgørelse indeholder bestemmelser, der fastlægger i hvilke tilfælde medlemsstaterne vil være forpligtede til at fuldbyrde en indefrysningsskendelse fra en anden medlemsstat. Udkastet fastlægger herudover bestemmelser om, i hvilke tilfælde medlemsstaterne kan afslå at fuldbyrde en indefrysningsskendelse fra en anden medlemsstat.

Retsplejeloven indeholder ikke bestemmelser om indefrysning, men det må lægges til grund, at begrebet indefrysning, der er anvendt i udkastet til rammeafgørelse, svarer til beslaglæggelse, som er reguleret i retsplejeloven.

Udkastet til rammeafgørelse fastlægger endvidere, hvilke lovovertrædelser der kan danne grundlag for anerkendelse og fuldbyrdelse af en udenlandsk kendelse om indefrysning. Der sondres i den forbindelse mellem lovovertrædelser på en såkaldt positiv-liste og andre lovovertrædelser.

Positiv-listen omfatter en række alvorlige lovovertrædelser, herunder terrorisme, menneskehandel, seksuel udnyttelse af børn, ulovlig handel med narkotika, manddrag og racisme, for så vidt de kan medføre frihedsstraf inden for en strafferamme på mindst tre år i den begærende medlemsstat. Der gælder derimod ikke et krav om dobbelt strafbarhed, d.v.s. at forholdet ikke nødvendigvis skal være strafbart i den anmodede medlemsstat. Da de lovovertrædelser, der er omfattet af positiv-listen, som udgangspunkt vil være strafbare i alle medlemsstater, er betydningen af udkastet til rammeafgørelse på dette punkt navnlig, at der ikke skal foretages en indgående kontrol af, om lovovertrædelser ligeledes er strafbar i den anmodede medlemsstat. En tilsvarende ordning, herunder for så vidt angår positiv-listens indhold, er etableret som led i rammeafgørelsen af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og overgivelsesprocedurerne mellem den Europæiske Unions medlemsstater.